

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 110: Forslag til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner, lov om økonomisk støtte til politiske partier m.v., beredskabsloven og værnepligtsloven. (Nedlæggelse og ændring af visse råd og nævn på det kommunale område).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(FremSAT 20/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gudrun Laub (V):

Det er også i dette forslag et spørgsmål om nedlæggelse og ændring af visse råd og nævn på det kommunale område.

Det drejer sig om Inddelingsnævnet. Inddelingsnævnet er oprettet i 1972 i forlængelse af kommunalreformen fra 1970, hvor man måske har haft nogle betænkeligheder ved, om man nu havde ramt de rigtige grænser, for det, der har været nævnets opgave, er at tage stilling til ændringer i den kommunale inddeling.

Siden 1972, dvs. i 30 år, har der været i alt otte sager – det bliver jo så cirka en sag hvert fjerde år – og af de sager, der har været, har de to sager været situationer, hvor de berørte kommuner/-amtskommuner har været enige om at lave en ændring, og det er så anbefalet af nævnet og bestemt af ministeren. I seks sager har der ikke været enighed mellem de berørte kommuner/-amtskommuner, og så har nævnet heller ikke kunnet anbefale, at der skulle ske noget, og ministeren har ikke foretaget nogen ændringer.

Det nævn har altså stort set fungeret som et reelt omsvøbsdepartement.

Til gengæld har der så i alle de 30 år siddet en formand og seks medlemmer plus stedfortrædere, der er beskikket af indenrigsministeren efter indstilling, hvoraf de tre er indstillet af Kommunernes Landsforening og to af Amtsrådsforeningen, og der er tilsvarende henholdsvis tre og to stedfortrædere. I alt har der i 30 år siddet 14 personer, som er udpeget af forskellige og udnævnt af Indenrigsministeriet. Det er altså et voldsomt stort apparat. Til gengæld har der ikke været nogen sager af betydning.

Det næste er Partistøttenævnet. Det er oprettet i 1986, og det vil sige, at det har siddet i 15 år, og der har i den tid været ni sager. Opgaven for nævnet har været at vurdere klager over kommuners og amters afgørelser i sager vedrørende partistøtte. Det, der nu foreslås med, at nævnet nedlægges, er så, at denne klageadgang/-kompetence overgår til ministeriet, der i forvejen behandler sager om støtte fra staten.

Det tredje er Redningsrådet. Det er oprettet med virkning fra 1. januar 1993, hvor det har erstattet Brandrådet. I alt sidder der otte medlemmer udpeget af forskellige, altså også et stort apparat, hvor opgaven har været at rådgive ministeren og føre tilsyn. I praksis har tilsynet været udført af Beredskabsstyrelsens tre distriktsbrandinspektører, og det vil sige, at denne opgave fuldt forsvareligt kan løses uden Redningsrådet.

Med hensyn til Værnepligt-nævnet, som er det fjerde, er der kun tale om en reduktion af nævnet, hvor man i stedet for at have i alt 22 personer som medlemmer og stedfortrædere går ned til at have fem personer, og det er jo en fornuftig besparelse.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvad årsagen er til, at man ikke har sendt det her forslag i høring. Det er jeg ret forundret over. Jeg troede, at det var Venstres grundlæggende politik, at man godt ville vide noget om, hvad folk, der har med tingene at gøre, har at sige om sådanne forhold.

Så spørgsmålet er: Hvorfor undlader man høringen her?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Venstre mener næsten at kunne forudse, hvad et eventuelt svar ville være, og skønner høringen overflødig. Vi mener, det skal gennemføres, sådan som det er foreslået.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er jo da interessant, at Venstre mener, at et høringssvar vil være overflødigt. Er det Venstres nye demokratiopfattelse, at det sådan set er helt ligegyldigt, hvad der bliver svaret udeomkringfra, for man vil alligevel ikke tage sig af det, man har jo alligevel et flertal, der bare kan køre igenem?

Jeg troede faktisk, at Venstre mente det der med nærdemokratiet alvorligt, men jeg kan forstå, at det gør man åbenbart ikke.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Naturligvis lytter Venstre både til de folk, der er impliceret i det her og har kendskab til det, og det mener vi også nok at vi ved nok om, og jeg tror ikke, at der kan komme nogen indsigelser, som kan ændre ved den opfattelse her.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er jo så sådan en vi alene videholdning, Venstre indtager her. Men jeg må alligevel undre mig lidt over det, for jeg kan jo se, at andre lovforslag er sendt til høring. Jeg kan se, at de to, vi skulle have haft på i dag, L 90 og L 91, har været til høring. Hvorfor er det så lige, at man ikke her vil have et høringssvar?

Er det, fordi man er lidt bange for eksperterne? Her er der godt nok ikke tale om teoretiske eksperter, her er der godt nok tale om folk, der har fingeren i jorden, her er der tale om nogle, der ved noget om de her ting. Men er det i virkeligheden, fordi man er bange for, at eksperterne skal komme med nogle udsagn, som indebærer, at Venstre så ikke kan følge deres ideologiske linje med at få nedlagt alle mulige råd og nævn udelukkende af hensyn til en overordnet ideologi?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kunne forstå på Venstres ordfører, at Venstre havde gennemført en slags privat høring, hvor

Venstre havde spurgt nogle, som man mente havde forstand på området.

Nu har der været talt en del i flere år om at forbedre lov kvaliteten og lovarbejdet i Folketinget, så jeg vil da gerne høre, om det er en ny stil fra Venstre, at Venstre gennemfører sin egen høring vedrørende lovforslag i stedet for at sikre en bred høring, så også Folketingets øvrige partier og offentligheden uden for Folketinget kan få indblik i høringssvarene og få mulighed for at komme med relevante indsigelser på baggrund af de høringssvar, der måtte komme fra de organisationer og personer, der har forstand på området.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Naturligvis er der ikke nogen nydannelse i det, men Venstre har jo generelt nær kontakt til græsrodderne og ved normalt, hvad der foregår. Der er absolut ikke tale om nogen form for privat høring – det må jeg afvise.

Jeg synes, sådan en situation som ni sager på 30 år taler lidt for sig selv, og for de andre er det jo ikke sådan, at opgaven forsvinder, den bliver flyttet over til andre områder, hvor kompetencen kan udøves og opgaven kan varetages mindst lige så godt med mindre administration.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu vedrører dette lovforslag jo flere forskellige råd og nævn, der skal nedlægges, og som man har blandet sammen i ét forslag, selv om de har med vidt forskellige områder at gøre og der også er vidt forskellige begrundelser for at nedlægge rådene, så jeg forstår ikke helt, hvorfor det, at ét af de her råd kun har haft ni sager, skal have betydning for samtlige råd og nævn, herunder Redningsrådet, hvor der jo ikke er anført noget om, at der ikke er behov for, at arbejdet fortsat udføres.

Kl. 11.10

Jeg vil da gerne høre, hvad det er for nogle svar, Venstre har indhentet fra redningsfolk rundtomkring i landet, og om vi andre kan blive bekendt med, hvorfor redningsfolk rundtomkring i landet åbenbart mener, at det er i orden at nedlægge Redningsrådet, så man ikke længe har kontrolmuligheden f.eks. i forhold til Falck og brandvæsenets udrykning.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Det er forskellige situationer, og specielt for Redningsrådet er det jo sådan, at opgaverne fortsætter og varetages af ministeren, der spørger de samme fagpersoner og faggrupper, så jeg mener ikke, at der er noget, der går tabt ved denne nedlæggelse af Redningsrådet.

Det er forskellige opgaver, ja. Værnepligtsnævnet forsætter, det bliver bare reduceret, så der er et mindre antal medlemmer. Men specielt for Inddelingsnævnet synes jeg, det så indlysende er en kæmpe fordel, at det bliver nedlagt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, hvad det er, Venstre er bange for ved at sende forslaget i høring.

Nu kunne vi ikke få noget svar på, hvilke høringssvar Venstre har fået ud af sin egen private høring, men hvorfor vil Venstre ikke have forslaget i offentlig høring? Man skulle ellers tro, at man belært af Farumsagen havde set, at det ikke nytter, at man ikke har en stor offentlig debat og kritik, og at man tror, at man, fordi man sidder på et stort flertal, kan gennemføre det, man har lyst til. Det kunne være, at Venstre havde behov for lidt selvansøgelse også i forhold til, hvordan lovgivningen bliver til, og at det kunne tænkes, at man også kunne få gode råd og ideer fra andre end dem, man er enig med.

Er det Venstres nye holdning, at man ikke skal lytte til kritik, at man ikke skal høre på indvendinger fra relevante organisationer på området?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Venstre lytter altid til græsrodderne. Det er der intet nyt i, og det ved fru Line Barfod også udmærket.

Der er her tale om opgaver, der bliver flyttet og varetaget af andre, og så er der altså noget, som er indlysende overflødigt, hvor det er omvendt, og det bliver så nedlagt. Jeg mener, at det er fuldstændig urimeligt og ude af proportioner at begynde at trække Farum ind i det her.

Thomas Adelskov (S):

Indledningsvis skal jeg faktisk også tage udgangspunkt i, at jeg synes, at det er en uskik i Folketingets arbejde, at en lang række af de forslag, der i øjeblikket er til behandling, ikke har været i høring, eller at der ikke foreligger hø-

ringssvar ved førstebehandlingerne. Her kan vi konstatere, at vi står med et forslag, som end ikke er sendt ud i høring.

Jeg vil simpelt hen bede ministeren om at sørge for, at det sker; ellers må vi tage det op i udvalget. Jeg synes, at det er rimeligt, at berørte organisationer og parter får lejlighed til at udtale sig om den lovgivning – stor eller lille – som vi gennemfører her i Folketingssalen.

Når det er sagt, kan vi jo så se ned over listen og den noget marginale besparelse, der her er tale om, nemlig 250.000 kr., som åbenbart skal hastes igennem Folketinget og står og falder med regeringens finanslov. Man kan jo se ned over listen her, at man har skullet opfylde sin kvote i Indenrigs- og Sundhedsministeriet, og det har man gjort ved at finde fire nævn og udvalg, som man gerne vil nedlægge.

For så vidt angår ændringer omkring Partistøttenævnet og Inddelingsnævnet, har vi ikke umiddelbart nogen bemærkninger, men vil gerne forbeholde os retten til at få stillet nogle ekstra spørgsmål og høre, hvad de berørte parter siger. Det forekommer sådan lige umiddelbart med de bemærkninger, der står i lovforslaget, fornuftigt nok.

Til gengæld undrer det, når vi taler om Redningsrådet. I bemærkningerne kan man jo læse, at der i øjeblikket foregår et udredningsarbejde omkring beredskabet som sådan med henblik på, at vi senere i denne folketingssamling eller senere i år skal diskutere en ændring af hele beredskabet. Det er jo sådan, at man i bemærkningerne også konstaterer, at man i den sammenhæng skal kigge på Redningsrådets arbejde. Det synes noget mærkværdigt og noget af den omvendte verden, at man altså, inden udredningen er færdig, og inden forhandlingerne med partierne er gået i gang, faktisk beslutter sig for at nedlægge Redningsrådet og senere vil afvente, hvad der skal ske med det arbejde, Redningsrådet faktisk i dag udfører.

KI. 11.15

Når det drejer sig om Værnepligtsnævnet, er det rent faktisk ikke, som den tidligere ordfører fra Venstre anførte, bare et spørgsmål om, at man reducerer antallet af medlemmer. Der er jo faktisk tale om, at vi i dag har en organisation, hvor folkelighed og folkelig opbakning er nødvendig for værnepligtsorganiseringen af det danske forsvar.

Det er jo også sådan, at der sidder folkevalgte medlemmer ude omkring på sessionerne, og Værnepligtsnævnet behandler de godt nok ikke

mange klagesager, som kommer ind med ansøgning om fritagelse for værnepligten. Der er jo her tale om et skøn, og der sidder i dag folkevalgte repræsentanter, der er med til at foretage et sådant skøn.

Jeg synes umiddelbart, at det er problematisk, at man nu går ind og i stedet for folkevalgte repræsentanter faktisk ønsker sig en situation, hvor det er embedsmænd, altså af ministeren udpegede smagsdommere, der kommer til at udgøre et flertal, og som i en række situationer og bl.a. også her kommer til at sidde og være den endeligt afgørende klageinstans, som foretager dette skøn.

Hvis det handler om at gennemføre besparelsen på de 125.000 kr., er jeg ikke afvisende over for, at man kunne skære ned i antallet af folkevalgte repræsentanter. Der er i dag udpeget 5 af de 11. Det kunne også være, man kunne fjerne det vederlag, der er til de folketingsmedlemmer, som sidder i Værnepligtsnævnet. Men grundlæggende synes jeg, det er nødvendigt for udvalget – sammen med ministeren – at få drøftet det, at man her rent faktisk går ind og fjerner det folkelige element i forbindelse med de klagesager, som der rent faktisk er.

Med de bemærkninger skal jeg sige, at vi afventer udvalgets behandling og er meget spændte på høringsvarene og de svar, ministeren kan give.

Uno Larsson (DF):

Dansk Folkeparti støtter ministerens forslag. Vi er enige i nødvendigheden af en gennemgribende sanering af overflødige offentlige råd og nævn.

Inddelingsnævnet – det var måske godt til vores revy; der er da noget at snakke om her: Siden inddelingslovens vedtagelse i 1972 har Inddelingsnævnet alene behandlet otte sager, senest i 1992 og år 2000. I de to seneste sager anbefalede Inddelingsnævnet grænseændringer, som de involverede kommunalbestyrelser var enige i.

Den særlige kommunale og amtskommunale sagkundskab, der har været repræsenteret i Inddelingsnævnet, vil fortsat blive inddraget derved, at et forslag om ændring af den kommunale og amtskommunale inddeling som hidtil skal forelægges for de pågældende kommunalbestyrelser og amtsråd til udtalelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 12 og 13.

Der ændres endvidere ikke ved, at mere indgribende ændringer i den kommunale og amtskommunale inddeling, herunder kommunesam-

menlægninger, skal ske med tilslutning fra Folketinget.

Nedlæggelsen af Partistøttenævnet vil jeg ikke sige ret meget om. Erfaringerne viser, at amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes afgørelser om partistøtte kun i sjældne tilfælde påklages til Partistøttenævnet. Siden oprettelsen i 1987 har nævnet således truffet afgørelser i ni sager, heraf to i år 2000. Nævnets sager behandles fremover i Indenrigsministeriet.

Redningsrådet: Dansk Folkeparti finder det hensigtsmæssigt og forsvarligt, at Redningsrådet nedlægges. Opgavevaretagelse på området, herunder overvågelse af dimensioneringsreglerne, kan fungere tilfredsstillende uden gennemførelse af Redningsrådets prøvealarmeringer.

Men vi er ikke bange for, at det kommer ud til høring – det er vi absolut ikke.

Vedrørende Værnepligtsnævnet er der tale om en ændring af sammensætningen af nævnet. Med lovforslaget tilsigtes en tiltrængt modernisering af Værnepligtsnævnets sammensætning. Antallet reduceres som sagt fra 11 til 5.

Nævnets nuværende sammensætning stammer helt tilbage fra 1954, hvor de værnepligtiges vilkår og tjeneste var noget ganske andet, end det er i dag. Dansk Folkeparti finder en mere tidssvarende og forenklet sammensætning af Værnepligtsnævnet hensigtsmæssig, og ligeledes vil Dansk Folkeparti medvirke aktivt til lovens hurtige gennemførelse.

Men som sagt er vi ikke bange for, at det kommer i høring.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Uno Larsson, om de udtalelser om høring, der var i ordførertalen, skal tages som udtryk for, at Dansk Folkeparti vil medvirke aktivt til, at vi får lovforslaget ud i høring.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal spørge hr. Uno Larsson vedrørende Værnepligtsnævnet, om ikke også Dansk Folkeparti er enig i, at det er en uhensigtsmæssig situation, at det er embedsmænd – i det her tilfælde embedsmænd udpeget af ministeren – der sidder og foretager skøn, som har betydning for ganske almindelige mennesker.

Der kunne være tale om to forholdsvis unge mennesker, der har lavet deres egen it-virksom-

hed. Den ene bliver så indkaldt, og man står i en situation, hvor virksomheden må lukke, såfremt denne unge mand skal ind og aftjene sin værnepligt. Der sætter man med forslaget her embedsmænd til at træffe afgørelserne, hvor det tidligere har været politikere, altså nogle med et politisk ansvar, som faktisk har siddet og truffet den afgørelse. Nu vil man altså have embedsmænd til at foretage det skøn.

Det synes jeg er uhensigtsmæssigt, og jeg mener egentlig, at vi som politikere til enhver tid bør stå på, at det er os, som må træffe de afgørelser, og vi bør ikke lægge det i hænderne på embedsmænd, der jo er under om ikke fuld så i hvert fald en vis kontrol af deres minister eller umiddelbare myndighed.

(Kort bemærkning).

Uno Larsson (DF):

Allerførst: Hvis der er et flertal for, at man gerne vil have en høring om det her, så er det flertal her, og så går Dansk Folkeparti med i det, det er klart. Vi er ikke bange for at snakke med folk, det er vi ikke.

Om det er embedsfolk eller politikere, der sidder i Værnepligtsnævnet, kan jeg ikke se gør den store forskel, og hvis folk har et job, og de skal ud og være længere på det job, er jeg heller ikke i tvivl om, at de får lov til at beholde det job og få udsættelse. Jeg har selv siddet med de her nævn utrolig meget, og alle får udsættelse, hvis de har en eller anden ting, de skal have lavet færdig.

Formanden:

Hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte dette forslag, som jo er et led i en længere række af forslag fra regeringens side, og som går ud på at barbære nogle overflødige råd og nævn væk. Sådan skal man ud med hæksaksen en gang imellem, for at der ikke skal ske alt for mange knopskydninger, hvor man bevarer noget, som i realiteten ikke har nogen arbejdsopgaver.

De fire organer, vi taler om her, er:

Inddelingsnævnet, hvor der praktisk talt aldrig har været sager, det er i hvert fald meget, meget få.

Noget tilsvarende kan man sige om Partistøttenævnet.

Redningsrådet er naturligvis en lidt anden sag. Redningsrådet har en funktion, sørger for,

at der bliver foretaget prøvealarmeringer i forbindelse med f.eks. de kommunale brandvæsener, og det siger sig selv, at den opgave jo så skal løses i andet regi. Jeg har forstået på ministeren, at det er man parat til at få løst i andet regi og på fuldt forsvarlig vis.

Hvad angår Værnepligtsnævnet, er det jo også her kun et meget begrænset antal sager, der kommer til afgørelse, så vi har ingen indvendinger imod, at man ændrer sammensætningen og giver dette organ færre medlemmer, end der er i dag.

Så alt taler for, at vi skal gennemføre dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne spørge De Konservatives ordfører, hvorfor det haster så meget at få nedlagt Redningsrådet, at man ikke kan afvente det analysearbejde, der er i gang på beredskabsområdet, og at man ikke engang kan gennemføre en høring af de berørte organisationer, herunder også de lokale beredskabsfolk, der kunne have en mening om, hvorvidt det er fornuftigt at nedlægge Redningsrådet eller ej.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Så vidt jeg husker, plejer det faktisk at være konservativ politik, at man godt vil ud og høre, hvad berørte parter mener om forskellige lovforslag, og derfor er mit spørgsmål til hr. Knud Erik Kirkegaard: Er det konservativ politik, at man ikke tør gå ud og lave en høring om det her lovforslag, specifikt omkring Redningsrådet?

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at vi naturligvis under udvalgsbehandlingen nøje skal vurdere det, ministeren stiller i udsigt i forhold til Redningsrådet, og i den anledning kan vi naturligvis tage stilling til de spørgsmål, som fru Line Barfod rejser.

Til hr. Kristen Touborg kan jeg sige, at naturligvis skal man normalt have lovforslag til høring. Her er der nu tale om et forslag, der i den grad har mangel på kompleksitet, og jeg går ud fra, at det har været en del af bevæggrundene for, at regeringen ikke har foranstaltet en høring.

Vi er i hvert fald ikke bange for en høring, men jeg vil da godt i anledning af den debat, der

har været om den manglende høring af dette forslag, gøre opmærksom på, at det, at man ikke har haft en officiel høring, jo ikke er ensbetydende med, at interesserede parter ikke har mulighed for at komme til orde. Der er jo i forbindelse med udvalgsbehandlingen altid mulighed for, at organisationer og enkeltpersoner kan komme frem med deres synspunkter omkring dette her, og vi vil naturligvis i Det Konservative Folkeparti forholde os til det, hvis der skulle komme sådanne synspunkter frem under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, om ordførerens bemærkninger betyder, at De Konservative vil være positive over for eventuelt at dele forslaget op, så man behandler de enkelte nævn/udvalg hver for sig, og således at man særskilt kan behandle Redningsrådet og herunder se på, om ikke man skal afvente det analysearbejde af det samlede beredskab, der er i gang, før man går ind og træffer en afgørelse på ét punkt af beredskabet.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Nej, jeg finder ingen anledning til en sådan opdeling af forslaget, vi kan sagtens behandle disse ganske ukomplicerede forhold under ét, men naturligvis skal der foregå en udvalgsbehandling, og hvad der måtte være af relevante synspunkter i den anledning, skal naturligvis indgå i udvalgets arbejde.

Formanden:

Hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Først vil jeg godt på baggrund af den debat, der nu har været om lovforslagets manglende høring, sige, at jeg har forstået det sådan, at der er en vis åbning fra nogle partier for, at vi foretager en sådan høring, og det vil jeg godt kvittere for.

Så vil jeg gerne sige, at jeg meget vil henstille, at man deler forslaget op. Jeg er fuldstændig enig i, hvad Venstres ordfører siger omkring Inddelingsnævnet; det virker ikke, som om det er det allerkløgeste i hele verden at blive ved med at have et sådant udvalg siddende. SF har absolut ikke berøringsangst over for at nedlægge råd, udvalg og nævn, hvis ellers det er fornuftigt at gøre det, men vi synes bare ikke, at

man skal gøre det for enhver pris, og vi synes, at man skal vurdere konsekvenserne af at gøre det, og specielt mener vi, at man skal åbne mulighed for, at berørte parter får en reel chance for at udtale sig i sagen.

Jeg er med på, at den konservative ordfører siger, at vi har en udvalgsbehandling, og dér kan man så komme ind og bede om foretræde og forelægge sine synspunkter, men jeg går ud fra, at også De Konservative er enige i, at det ikke er helt det samme at have muligheden for at komme i udvalget – den har man jo altid – og så få en sag sendt ud til høring i forvejen. Men som sagt tager jeg debatten indtil nu som udtryk for, at der kunne være en rimelig mulighed for, at vi får i hvert fald dele af forslaget sendt ud i høring.

Som sagt har vi den indstilling i SF, at overflødig råd og nævn er det okay at nedlægge, og vi anser Inddelingsnævnet for at være et sådant, så den del af forslaget har vi ingen problemer med.

Kl. 11.30

Vi har det principielt sådan, at vi ikke synes, det er nogen god idé, at det er embedsmænd, der afgør klagesager, og derfor har vi det lidt anderledes med Partistøttenævnet. Det er ikke, fordi vi mener, at der er mange sager, der er ikke, fordi vi mener, at det sådan er meget ophængt, men det er sådan af hensyn til det almindelige demokratiske system altså en god idé, at det er folkevalgte, der afgør klagesager, for det er et godt demokratisk princip. Det vil vi altså meget gerne bevare, og det gælder både for så vidt angår Partistøttenævnet og den sidste del af forslaget.

For så vidt angår Redningsrådet, kan vi ikke helt forstå, hvad det er, der haster så stærkt, kan ikke helt forstå, at det nødvendigvis skal være nu, man nedlægger Redningsrådet. Det kunne godt se ud, som om det er for at få opfyldt kvoten for nedlæggelse af råd og nævn, at man vælger det. Det er vel sådan, at når der er et større analysearbejde i gang, er det normal kutyme, at man afventer, at et sådant analysearbejde bliver afsluttet. Det er jo ikke, fordi vi synes, at der nødvendigvis er så fuldstændig styr på hele beredskabssituationen, at vi behøver at gå ind og pille enkelte elementer ud på nuværende tidspunkt.

SF vil gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet, og vi håber så, at vi kan få bragt lidt mere almindelige demokratiske spilleregler ind, også i det her lovforslag.

Marianne Jelved (RV):

Jeg er forholdsvis positiv og åben over for lovforslaget – det er Det Radikale Venstre.

Der er jo ingen tvivl om, at Inddelingsnævnet, som vi nu har hørt andre ordførere beskrive indgående, er mindre relevant i dag. Jeg kan have meget stor forståelse for, at det var en del af den store kommunalreform fra 1970, hvor der skete en sammenlægning af, tror jeg, over 1.300 sogne til 275 kommuner. Det var en meget svær proces, så derfor har det været relevant.

Fru Gudrun Laub kan jeg berolige med, at de 30 mennesker, der var involveret enten som medlemmer eller stedfortrædere, ikke har siddet og lavet ingenting i 30 år. De har jo kun deltaget i arbejdet i det øjeblik, hvor de har været indkaldt til det, så jeg synes ikke, man skal dramatisere det på den måde. Der er heldigvis mange sager, der ikke bliver til sager, men løses ad anden vej. Derfor er det ikke i sig selv et kriterium, at det har siddet i så mange år med kun få sager. Det er ikke nødvendigvis kriteriet for, at man ikke skal have institutionen.

Men i det her tilfælde er jeg enig med regeringen. Det Radikale Venstre støtter, at man nedlægger Inddelingsnævnet. Og opgaverne, som Inddelingsnævnet ellers har varetaget, forsvinder ikke. De overgår til ministerens kompetence, og Kommunaludvalget i Folketinget er stadig væk en del af den beslutningsprocedure. Så det er ikke, fordi opgaverne nødvendigvis er væk, men man løser dem på en anden måde.

Med hensyn til Partistøttenævnet er jeg også enig i forslaget, som det er lagt frem her. Der overgår klagemuligheden til indenrigsministeren, som jo i forvejen behandler klager, når det drejer sig om folketingsniveau og partistøtte. Derfor er jeg ikke helt enig med SF's ordfører i de betragtninger, som SF har gjort sig i denne her sag. Men det kan vi jo drøfte under udvalgsbehandlingen og få det belyst, hvis det er mig, der har misforstået noget. Ellers synes jeg i øvrigt, at det, hr. Kristen Touborg sagde, lød ganske fornuftigt.

I forhold til Redningsrådet er vi meget åbne i den radikale folketingsgruppe over for den ændring, regeringen foreslår. Men vi synes, det er meget mærkeligt, at der er sat et stort analysearbejde i gang, som skal foreligge her i år 2002, om dimensionering osv. og om, hvordan Redningsrådets funktioner skal varetages i fremtiden.

Derfor synes jeg, at det nærmest virker uforsæligt, at man drager konsekvensen, inden analysearbejdet er færdigt, når det er lige på

trapperne. Derfor vil vi fra Det Radikale Venstres side gennem Kommunaludvalget og det arbejde, der skal foregå om lovforslaget her, se, om vi ikke kan strække lovgivningen lidt, så vi kan få det analysearbejde færdigt og inddraget i beslutningen. Det er jo mest logisk.

Kl. 11.35

Omkring Værnepligtsnævnet er vi helt indstillede på at se på, at der skal være et mindre antal deltagere i det, men vi har også behov for at høre bl.a. de værnepligtiges talsmandsorganisationer og deres synspunkter på den ændring, der sker, for det er jo korrekt, som det er blevet påpeget af andre ordførere, at man fuldstændig fjerner det folkelige element.

Vi er altså positivt åbne over for de ændringer, der er her. Der er ting, vi gerne lige vil have belyst og mulighed for at drøfte og høre endnu en gang.

Så omkring høringsprocedure og lovkvalitet: Det er min opfattelse, at vi har haft drøftelser om lovkvalitet, og i det er indgået, at vi har høringer. Det er jo især interessant, når det vedrører menneskers hverdag, at vi får hørt de organisationer, som er berørt. Derfor er det en venlig anbefaling om, at vi får de høringer. Det er jo ikke et kæmpestort bureaukrati. Det var bare en opmuntrende venlighed.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, dem skal der jo også være nogle af.

Fru Line Barfod som ordfører, derefter fru Bodil Kornbek.

Line Barfod (EL):

Dette forslag er ligesom det, vi behandlede tidligere i formiddag, hvor det var sundhedsordførerne, der var til stede, et led i regeringens nedlæggelse af overflødige råd, nævn, udvalg og centre.

Enhedslisten har gennemført en grundig analyse af regeringens projekt og kan konstatere, at disse råd, nævn, udvalg og centre kan opdeles i tre hovedkategorier.

Der er for det første dem, der næsten aldrig mødes, ikke har nogen funktion, men på den anden side ikke koster noget eller kræver nogen anvendelse af ressourcer, og dem, hvor embedsmændene udfører arbejdet, som de fortsætter med at udføre i andet regi.

For det andet er der hurtigere arbejdende udvalg m.v., som under alle omstændigheder bliver færdige med deres arbejde i løbet af 2002.

For det tredje er der udvalg og råd, hvor der sidder repræsentanter for interesseorganisationer og uafhængige eksperter.

I forhold til de to første kategorier er der stort set ikke nogen problemer i at nedlægge dem og jo slet ikke dem, der under alle omstændigheder skulle nedlægges, fordi de er færdige med arbejdet. Til gengæld er der heller ikke tale om nogen stor reform, hvor staten sparer mange ressourcer.

I forhold til den tredje kategori, nemlig de udvalg og råd, hvor der sidder repræsentanter for interesseorganisationer og uafhængige eksperter, er der derimod tale om en massiv magtkoncentration fra regeringens side, og den er vi helt klart imod.

De råd og nævn, som dette forslag omhandler, tilhører forskellige af disse kategorier. Vi synes, at det er dybt problematisk, at forslaget ikke har været sendt i høring, så vi havde mulighed for at høre de berørte organisationer, og vi håber meget, at ministeren nu vil sørge for, at der kommer en høringsrunde.

I forhold til forslaget om nedlæggelse af Inddelingsnævnet finder Enhedslisten, ligesom flere andre ordførere har været inde på, at det ser fornuftigt ud at nedlægge det, men vi ville gerne høre, hvad Kommunernes Landsforenings og Amtsrådsforeningens holdning er til ændringen på området.

I forhold til Partistøttenævnet ville vi også gerne høre, hvad de berørte organisationer mener om nedlæggelsen.

I forhold til Redningsrådet og dets kontrolopgaver er det meget vigtigt for os, at de stadig bliver udført, og vi forstår ikke – som flere andre også har været inde på – hvorfor man går ind og nedlægger Redningsrådet uden at afvente det analysearbejde af hele beredskabsområdet, der er i gang.

Det er jo fremgået tidligere af pressen, at der er en del uenighed mellem den centrale beredskabsstyrelse og de lokale beredskabsfolk, og det kunne være rart at høre de involverede og afvente analysearbejdet for at se, hvilke indvendinger og forslag der kan komme på dette område, herunder også, om man måske i stedet for at nedlægge Redningsrådet skulle udvide kontrolopgaverne, så man f.eks. ud over at kontrollere brandvæsenet også skulle fastsætte minimumsudrykningstider for ambulancer, så man var sikker på, at de nåede frem inden for en rimelig tid, ligesom man har tidsfrister for, hvornår brandkøretøjerne skal være fremme.

Vedrørende Værnepligtsnævnet ønsker vi også at høre, hvad de værnepligtiges organisationer mener om forslaget, før vi tager stilling.

Da der jo er tale om meget forskellige råd og nævn, opfordrer vi til og stiller forslag om, at man deler det op, så man tager de forskellige råd og nævn hver for sig, for der er jo ikke anden sammenhæng mellem disse fire råd og nævn, end at de hører ind under Kommunaludvalget i Folketinget. Og det behøver altså ikke at betyde, at man skal behandle dem i et samlet forslag. Det ville være mere fornuftigt og demokratisk at tage dem hver for sig.

Kl. 11.40

Bodil Kornbek (KRF):

Lovforslag nr. L 110 indeholder for det første, at Inddelingsnævnet nedlægges. Inddelingsnævnet har jo behandlet relativt få sager, otte siden 1972, og vi mener i Kristeligt Folkeparti ikke, at sagkundskaften går tabt ved nedlæggelsen af dette råd, idet såvel de berørte kommunalbestyrelser som Folketingets Kommunaludvalg skal høres i sager om ændrede grænsedragninger.

For det andet indebærer lovforslaget, at Partistøttenævnet nedlægges. De har altså heller ikke haft alverden at se til, så i Kristeligt Folkeparti finder vi intet i vejen for, at indenrigs- og sundhedsministeren overtager funktionen som klageinstans.

For det tredje indeholder lovforslaget også, at Redningsrådet nedlægges. Regeringen mener, at opgavevaretagelsen vedrørende beredskaberne og prøvealarmeringerne lige så godt kan foretages uden et redningsråd, hvilket vi sådan set kan være positive over for, men da der i øjeblikket er et analysearbejde i gang vedrørende redningsberedskabet, ville det vel være naturligt at afvente konklusionen på dette arbejde, inden man beslutter, om Redningsrådet skal nedlægges eller ej.

I lovforslaget foreslås også en ændring i sammensætningen af Værnepligtsnævnet. Det kan være gavnligt, at medlemstallet reduceres fra 11 til 5, og vi kan også finde det positivt, at værnepligtstalsmandsorganer repræsenteres med 2 medlemmer i stedet for kun 1 medlem.

Alt i alt er vi positive over for lovforslaget.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Det har jo været en spændende debat at lytte til.

Må jeg ikke sige som bemærkning til den sådan mere generelle debat, der blev lagt ud med, om, at det her var udtryk for magtfuldkommenhed, lukkethed og dårlig demokratisyn, og hvad der ellers lå både i det talte og det usagte, at jeg altså har meget svært ved at få det til at harmonere med, at vi sidder her i Folketingssalen i verdens mest åbne demokrati og har en diskussion om sammensætningen af Værnepligtsnævnet, der forholder sig til nogle personsager, der er knyttet op på, hvordan man tager stilling i forhold til en række lovfæstede hensyn, som Folketinget i øvrigt i en anden åben demokratisk proces på et tidligere tidspunkt har lovgivet om, hvorvidt der skal være 11 eller 5 medlemmer, om de værnepligtige skal være repræsenteret ved 1 eller 2 medlemmer.

Det er den diskussion, vi har, og er der ikke flertal til at bære det hjem, bliver reglerne ikke ændret. Jeg har meget, meget svært ved at se, at det skulle være udtryk for et antidemokratisk syn, at vi befinder os midt i denne proces, men det kan være, jeg tager helt fejl. Jeg vil i hvert fald gerne her give tilsagn om, at hvis der er spørgsmål, som udvalget vil stille for at kunne tage stilling til det her, herunder også specifikke organisationer man ønsker hørt, foranlediger vi naturligvis, at det sker.

Men igen må jeg sige, som jeg også sagde i et tidligere indlæg under en tidligere debat, at det jo for så vidt er sådan lidt pudsigt, at det høringshensyn fremføres med stor styrke dér, hvor man åbenbart ikke er enig med regeringen i vurderingen af, om det her er let at gå til, og med mindre styrke eller slet ingen styrke dér, hvor man siger, at det er helt uproblematisk at nedlægge et nævn. Det viser vel i virkeligheden, at vi har en lidt forskellig, man kan vel kalde det tolerancetærskel i forhold til de fire nævn og råd, der her er bragt i spil.

Men som sagt: Hvis man i forhold til at kunne tage stilling til specifikke komponenter i det her lovforslag ønsker at lytte til særlige hensyn, så foranlediger jeg naturligvis gerne, at det sker.

Debatten har i særlig grad kredset om Værnepligtsnævnet og Redningsrådet. Må jeg ikke om Værnepligtsnævnet sige, at her er der jo tale om et nævn, som jeg også nævnte det før, der skal tage stilling til en række lovfæstede hensyn. Og når regeringen foreslår, at folketingsmedlemmer ikke sidder i det, hænger det sådan set snævert sammen med, at Folketinget jo har haft indflydelse på vedtagelsen af det lovsæt, som efterfølgende forvaltes af Værnepligtsnævnet.

Kl. 11.45

Jeg kan høre, at der er sådan lidt skiftende strategier på det her felt. Der var nogle af ordførerne, jeg tror, at det var hr. Kristen Touborg, som sagde, at det er meget, meget vigtigt, at der skal være folkevalgte, når man skal forholde sig til klagesager, og hr. Thomas Adelskov var inde på et nogenlunde tilsvarende synspunkt. Det noterer jeg mig så også skifter over tid lidt afhængig af, hvad vi taler om.

Fru Line Barfod har ved flere lejligheder her i dag bragt Farum Kommune på banen, selv om jeg må sige, at jeg personlig har lidt svært ved at se den præcise sammenkobling mellem en diskussion om Værnepligtsnævnet og den aktuelle situation i Farum Kommune, ud over at der selvfølgelig er en kaserneproblemstilling.

I den debat, der ligger i kølvandet af hele Farumproblematikken, der handler om det kommunale tilsyn, har jeg i hvert fald lyttet mig frem til, at den regering, der sad før den, der sidder nu, støttede op om den betænkning, der lå om en klagerreform, hvor et af hovedsynspunkterne var, at det var meget, meget vigtigt, at de folkevalgte kom ud af tilsynet og ud af det klageorgan, som tilsynsrådet jo dybest set er udtryk for. Og sådan skifter principperne åbenbart over tid.

Det hensyn, jeg har søgt at varetage ved det her lovforslag, har været at trimme de her nævn og råd, sådan at de bedst muligt matchede de opgaver, der skal løses.

Hensynet i forhold til Værnepligtsnævnet er altså at forholde sig til en række konkrete sager. Jeg føler, at det fuldt forsvareligt vil kunne ske på baggrund af den lovgivning, Folketinget har vedtaget, og ved den sammensætning, jeg her har foreslået nævnet får, hvor der i øvrigt er lagt op til en fordobling af de værnepligtiges repræsentation.

I forhold til Redningsrådet er der flere, der har henvist til den analyse, der netop i mit regi – i øvrigt sammen med Finansministeriet – er sat i værk om det danske redningsberedskab, og her må jeg sige: Det er altså ikke en analyse, der er sat i værk om Redningsrådets opgaver, det er en analyse, der er sat i værk om beredskabet.

Ser man på de opgaver, som Redningsrådet har løst, har det været at løse en del af tilsynet med det kommunale redningsberedskab. Kigger man i lovgrundlaget, vil man kunne se, at det også har været Redningsrådets opgave at kunne rådgive indenrigs- og sundhedsministeren. Jeg tror ikke, at jeg er hverken mere eller mindre lydher end tidligere ministre, og det har ikke

været praksis, at Redningsrådet har været anmodet om udtalelser i generelle sager.

Redningsrådets historiske arbejde har altså knyttet sig til spørgsmålet om prøvealarmeringer, hvor man siden 1993 hvert år har foretaget ca. 40 prøvealarmeringer årligt af de kommunale redningsberedskaber og de statslige beredskabscentre.

Det er sådan set den funktion – altså det tilsyn med, at responstid overholdes, at beredskabet fungerer – jeg har vurderet med fordel lige så godt kunne løftes i regi af Beredskabsstyrelsen, i regi af en bedre egenkontrol, i regi af bedre retningslinjer for, hvordan ting skal være dimensioneret, og for, hvilke responstider vi vil acceptere.

Derfor må jeg som udgangspunkt fastholde, at der sådan set ikke er nogen sammenhæng mellem den analyse, der er sat i værk, og den politiske diskussion, der op til sommer skal være om indretningen af beredskabet, og så spørgsmålet om Redningsrådet.

For analysen og den politiske diskussion går på, hvad det er for et beredskab, vi skal have. Denne diskussion om rådet går på, hvordan vi sikrer nogle kontrolfunktioner, der gør, at vi, når vi har lagt et niveau for vores beredskab, også har sikkerhed for, at det fastholdes.

Det er to af hinanden uafhængige diskussioner; men jeg har forstået, at der knytter sig en række spørgsmål til det. Det håber jeg vi får lejlighed til at vende tilbage til i udvalgsarbejdet.

Kl. 11.50

Det er selvfølgelig ikke noget kardinalpunkt for regeringen, at Redningsrådet nedlægges i den form, vi kender det, i samme splitsekund, dette lovforslag vedtages. Jeg er i hvert fald villig til at gå ind i en diskussion om det, for jeg har ikke noget behov for at sende et signal om, at regeringen ikke er optaget af, at vi har et ordentligt beredskab. Det er ikke intentionen her. Vi skal have et ordentligt beredskab, og vi skal sikre nogle mekanismer, der gør, at vi kan føle os trygge ved, at det beredskabsniveau, der er aftalt, også opretholdes.

Det er faktisk min helt seriøse og alvorlige vurdering, at det sikrer man bedre på anden vis end ved at have et organ, der lejlighedsvis rejser rundt i landet og ringer en prøvealarm for at se, hvad den øjeblikkelige effekt er. Hvis man holder de her prøvealarmeringer op mod det antal alarmeringer, der i øvrigt er i det danske samfund hvert år, er det en meget, meget, meget,

meget lille stikprøvekontrol, der finder sted i det her regi.

Jeg føler mig helt overbevist om, at det formål, der er med Redningsrådets arbejde, bedre kan nås via andre værktøjer. Men som sagt, hvis man vil betrygges yderligere, er regeringen naturligvis villig til en diskussion af dette punkt. Så jeg ser på alle måder frem til det udvalgsarbejde, der forestår, og stiller mig beredvillig til rådighed.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er en række korte bemærkninger: Først hr. Thomas Adelskov og så hr. Kristen Touborg, fru Line Barfod og fru Marianne Jelved. Vi tager alle fire, og så får ministeren lidt udvidet taletid.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

En polemisk kommentar fra ministeren bliver det jo til. Oven på folketingsmedlemmernes ønske om ordentlig lovkvalitet bliver det sådan en polemiseren over, at man ønsker ordentlig lovkvalitet: Skal det nu i høring, og hvad er det nu, medlemmerne står heroppe og kræver?

Det er jo sådan, at det er Folketingets opgave at lovgive, og det er ministeren, der har initiativretten og spiller ud med forskellige lovforslag. Men ved flere lejligheder har det jo været diskuteret i Folketinget at øge lovkvaliteten, og så er det altså ikke ministeren, der kan træffe egen afgørelse om, hvad ministeren selv synes er lovkvalitet eller ikke lovkvalitet, og nærmest hånligt stå og kommentere de indlæg, der har været fra forskellige ordførere. Jeg synes simpelt hen, at ministeren blot skulle efterkomme ønsket om en ordentlig behandling.

Så er det rigtigt, som ministeren siger, at når det drejer sig om Værnepligtsnævnet, kan man jo altid diskutere, hvor mange medlemmer der skal være, og man kan også diskutere, om der skal være folkevalgte i det.

Mit næste spørgsmål til ministeren vil være: Vil ministeren, når han ønsker de folkevalgte ud af Værnepligtsnævnet, også ønske de folkevalgte ud af sessionerne?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ministeren gjorde sig lidt til gavn af debatten her og spurgte: Tager jeg fuldstændig fejl, når jeg mener, at det er at gå meget langt ned i de detaljer der? Ja, jeg mener, at ministeren tager fuldstændig fejl. For mig er det i hvert fald ikke

et spørgsmål om detaljer, om vi snakker om 5 eller 11 medlemmer i et nævn.

Det, det drejer sig om for mig, når vi snakker om høring, er, om man har den demokratiopfattelse, at det er godt at få lovene lagt ud til kommentarer hos det almindelige folk, før vi sidder her som eksperter og træffer afgørelser. Det er efter min bedste overbevisning et spørgsmål om lovkvalitet.

Jeg vil da godt minde om, at en af de fremmeste mænd, der er i den her forsamling, som er gået ind i det med bedre lovkvalitet, faktisk er ministerens partifælle: formanden for Folketinget. Så jeg er lidt uforstående over for, at det her skulle ende op i, at vi bare vil have detaljerne. For os er det med høringen altså et spørgsmål om, at vi får en forbedret lovkvalitet.

Så skal jeg lige til sidst sige, at jeg er enig med ministeren i, at man må vurdere, hvornår der kan være folkevalgte i et nævn og råd, men min grundlæggende opfattelse er, at udgangspunktet skal være, at man har de folkevalgte, men der er helt klart områder, hvor man ikke kan have folkevalgte i sådanne klagenævne.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil også gerne opfordre ministeren til at kigge lidt nærmere på, hvad lovkvalitet og demokrati betyder. Ministeren talte om, at når vi nu diskuterer et lovforslag åbent i Folketinget, er det udtryk for demokrati. Det er selvfølgelig fuldstændig korrekt, men demokrati er mere, end at et forslag bliver diskuteret i Folketingssalen.

Hvis vi skal sikre, at der også er opbakning i befolkningen, og at de lovforslag, vi gennemfører som love, kommer til at virke rimeligt fornuftige, er det meget vigtigt, at vi inddrager dem, der har forstand på sagerne, og som arbejder med dem i det daglige.

Det gælder både i forhold til de råd og nævn, vi behandler her, og i forhold til de mange andre lovforslag, der bliver fremsat herinde, hvor der for tiden desværre har udviklet sig en praksis om, at der nogle gange ikke foreligger høringsvar, når vi førstebehandler lovforslagene.

Så jeg håber meget, at ministeren vil sætte sig lidt mere ind i lovkvalitetsbegrebet og begynde at efterleve det, også set i forhold til erfaringerne fra Farum: at det ikke er nok, at man har et punkt på en dagsorden, men at man rent faktisk også skal lytte til den kritik, der kommer udefra,

og åbne mulighed for, at der kan komme en kritik.

Så lige i forhold til Redningsrådet: Jeg har svært ved at se, at hvis man laver en analyse af et område om, hvordan det skal indrettes, at kontrolfunktionerne på området så ikke hænger sammen med den analyse. Hvis ministeren og ministeriet slet ikke mente, at de to ting havde noget med hinanden at gøre, havde man vel heller ikke nævnt analysen i bemærkningerne til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil koncentrere mig om ministerens bemærkninger til de faldne bemærkninger om Værnepligtsnævnet.

Jeg er principielt enig i, og Det Radikale Venstres folketingsgruppe er enig i, at man skal være meget varsom med, hvor man placerer folketingsmedlemmer i diverse organer, men det er heller ikke folketingsmedlemmer, der er tale om her. Der er tale om, at Folketinget udpeger nogle medlemmer.

Nu er det ikke mere end lige godt 3 år siden, at Folketinget vedtog den nuværende lovgivning om Værnepligtsnævnet, og der udvidede man antallet af lægfolk – hvis jeg må bruge det udtryk – indstillet af Folketinget fra fire til fem, og man fjernede den opgave, der havde at gøre med udsættelse af værnepligt, og det blev et rent klagenævn med en landsdommer som formand.

Værnepligtige har ikke de samme muligheder for at bruge de almindelige systemer. De er under de militære myndigheder på godt og ondt, og derfor er der selvfølgelig en baggrund for, at vi gerne lige vil drøfte, hvordan vi sammensætter et klagenævn for værnepligtige.

Vi er ikke fastlåste. Jeg er helt åben, det har jeg sagt. Jeg synes bare, vi skal have rimelighed i tingene.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere. Jeg forsøgte såmænd bare at bringe lidt proportioner ind i den.

Jeg er besjælet af ideen om, at vi skal have orden i vores arbejde, af ideen om, at der skal være åbenhed i demokratiet, at det skal være transparent, og at alle skal kunne følge med.

Men jeg må altså sige, at når man kobler et forslag og en problemstilling, der handler om,

hvorvidt vi har sendt det ud til høring, om Inddelingsnævnet skal nedlægges, med sådan et angreb, der går på enevælde og magt, der korrumperer og sådan noget, så synes jeg, at det er lidt ude af proportioner. Det var baggrunden for, at jeg med stilfærdige og venlige bemærkninger, som jeg altid udtrykker mig i, sagde, hvad jeg sagde i mit tidligere indlæg.

Det står jo lysende klart, at de spørgsmål, som udvalget har – en del af dem er jo fremført her fra talerstolen i dag, og flere er markeret kommer – vil jeg naturligvis beredvilligt finde svarene på. Og i det omfang det kræver, at andre eksterne parter høres, bidrager jeg selvfølgelig også til det. Det siger sig selv, og det sagde jeg i øvrigt også i mit tidligere indlæg.

Så jeg ser fortsat frem til et konstruktivt arbejde, hvor jeg har fornemmelsen af, at der er mere, der samler, end der deler.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 12.00

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Valg af 8 medlemmer og stedfortrædere til Lønningsrådet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 99 medlemmer: Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Kristeligt Folkeparti;

en gruppe på 80 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Ven-

stre, Enhedslisten, Tórbjörn Jacobsen (TF), Lars-Emil Johansen (SIU) og Kuupik Kleist (IA).

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Svend Heiselberg (V)
- 2 Kristian Jensen (V)
- 3 Poul Nødgaard (DF)
- 4 Knud Erik Kirkegaard (KF)
- 5 Jens Peter Vernersen (S)
- 6 Jytte Wittrock (S)
- 7 Ole Sohn (SF)
- 8 Morten Helveg Petersen (RV)

Til stedfortrædere for:

- 1 Eva Kjer Hansen (V)
- 2 Kim Andersen (V)
- 3 Peter Skaarup (DF)
- 4 Kaj Ikast (KF)
- 5 Grete Schødts (S)
- 6 Poul Andersen (S)
- 7 Aage Frandsen (SF)
- 8 Margrethe Vestager (RV)

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 11. marts 2002 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.01